

I främsta ledet

Ungdomars roll i ett ständigt
framåtskridande globalt samhälle

Ett uttalande från Bahá'í International Community

**”Hos världens ungdom ... finns en källa
av förmåga att omvandla samhället,
som väntar på att bli använd.”**

**~ Universella Rättvisans Hus,
Bahá'í-trons globala styrande organ**

Hos världens ungdom finns en oerhörd förmåga att främja den samhällsbyggande omvandlingen.

Erfarenheten har genomgående visat att en önskan att skapa positiv förändring och förmågan att meningsfullt tjäna allmänhetens bästa är kännetecknen för ungdomstiden, oavsett bakgrund eller personliga omständigheter.

På platser där denna potential har erkänts och förhållanden för att frigöra den har skapats har nya mönster för relationen mellan generationerna börjat framträda. Detta har öppnat möjligheterna för ungdomar att ta sin rättmätiga plats i att föra vidare det goda arbete som utförts av de som föregått dem. De har liksom tagit på sig den viktiga rollen att åtfölja dem som är yngre än de själva att ägna sin

värdefulla energi på social utveckling och omvandling.

Att tala om "ungdomar" frammanar ett antal ibland skiljaktiga föreställningar, exempelvis en grupp som behöver aktiveras, en tematisk fråga som ska behandlas, en befolkningsgrupp som ska kvantifieras och till och med utnyttjas. "Ungdom" syftar också på en period som ingår i människans livscykel, kännetecknad av särskilda egenskaper och förmågor å ena sidan och unika möjligheter att forma framtiden å andra sidan.

Utifrån detta senare perspektiv gäller det inte att hävda att unga personer är viktigare än andra befolkningsgrupper. Snarare gäller det att så fullödigt som möjligt nyttja de möjligheter som denna fas i livet erbjuder för allas väl. *"Poängen är inte nödvändigtvis att skapa*

**”Poängen är inte
nödvändigtvis att skapa
en ungdomsrörelse...
Poängen är att ungdomar
skall vara i centrum av en
rörelse för alla.”**

*en ungdomsrörelse,” sa
en ungdom från Brasilien.
”Poängen är att ungdomar
ska vara i centrum av en
rörelse för alla.”*

Erkännandet av de avgörande bidrag som kommer att ges av ungdomar ökar inom Förenta nationerna och, i vidare sammanhang, inom det multilaterala systemet av internationella organisationer och processer. Detta kan ses i både små förändringar och större strukturella utvecklingssteg, sådana som bildandet av Förenta nationernas generalsekreterares kontor för ungdomssändebud 2013 eller skapandet av Förenta nationernas ungdomskontor 2022.

Parallellt med dessa framsteg kommer ett mycket djupare nytänkande om attityderna och antagandena som berör ungdomstiden att behövas om större grupper av världens ungdomar ska kunna bidra fullt ut i utarbetandet av lösningar

för mänsklighetens allra största utmaningar. Inför såväl ungdomar som vuxna framträder ett kritiskt behov och en möjlighet utan motstycke: att fullständigt utforska den roll som ungdomar kan och bör spela i samhällets utveckling och omvandling.

Samstämmighet mellan det globala och det lokala

Att engagera ungdomar på alla nivåer

”Vad flertalet av ett samhälles ungdomar gör eller inte gör formar det sätt på vilket dess beståndsdelar är organiserade, det sätt på vilket dess lokalsamhällen fungerar, de framsteg som det är i stånd att göra, eller inte. De framtida möjligheter en befolkning har beror i stor utsträckning på hur dess ungdomar ser på sin generations roll i samhället och vilket syfte som formar deras enskilda och gemensamma ansträngningar.”

~ en ungdom från Jordanien, som stödjer ansträngningar för ungdomars utveckling i hela Mellanöstern

Medan man ofta hyllar ungdomar som ett framtidslöfte, ses ungdomar också ofta som ett överhängande hot – om ofog, protester och våld – eller som ett potentiellt problem som måste lösas. Således framträder grundläggande motsägelser om hur ungdomar uppfattas och den roll de ska spela i samhället. Sådana motstridiga idéer är skadliga för ungdomarna själva och även för de samhällen och institutioner som formar och formas av dem.

Förenta nationerna skulle kunna dra mycket större nytta av de vitala egenskaper som unga människor besitter: deras altruism och intensiva känsla för rättvisa, deras vitalitet och livskraft, deras flexibla tänkande och kreativitet och deras önskan att bidra till byggandet av en bättre värld. Erkännanden av dessa förmågor finns i överflöd. Ändå har det multilaterala systemet en tendens att avgränsa unga människors engagemang enbart till vissa frågor i stället för bredare

samhällsutmaningar; att strukturera möjligheterna till deltagande på sätt som är mer symboliska än väsentliga; att placera unga i krävande situationer utan den utbildning eller det stöd som krävs.

För att övervinna dessa mönster kommer det att krävas grundläggande förändringar i hur unga människor förstås, betraktas, behandlas, utbildas och stöds - både inom mellanstatliga institutioner och inom föreningar och lokalsamhällen. Meningsfull förändring på internationell nivå är beroende av parallella omvandlingsprocesser på lokal nivå.

Den stora majoriteten av världens dryga miljard unga människor kommer att ge sina första och mest omedelbara bidrag till det allmännas bästa genom att förbättra förhållandena i sin närmiljö. Det är i det egna granskandet eller i den egna

byn som de flesta kommer att skaffa sig de erfarenheter, förmågor och attityder som efterföljande ansträngningar för att forma samhället på nationell eller internationell nivå kommer att grundas på.

Av avgörande betydelse är att ledare och beslutsfattare vid Förenta nationerna utvecklar en alltmer detaljerad vision av den roll som ungdomar kan spela för att främja robusta processer för social omvandling. Ty deras är ansvaret att genom nationell och internationell policy främja den miljö som gör det möjligt för en sådan omvandling att växa fram.

Att bygga kapacitet i stor skala

Ungas engagemang och en väg till organisk utveckling

”Sättet som samhället ser på ungdomar är en återspeglning av samhället självt. Om samhället inte har någon vision av sig självt, ingen känsla av riktning, så kommer ungdomar att ses som ett hot, en källa till brottslighet och så vidare. Men om det finns ett framtidshopp i samhället, en känsla av riktning och framsteg, då betraktas unga människor som resurser. De ses som den energi som kommer att föra samhället mot sitt slutmål.”

~ en ungdom från Zambia, som stöder ungdomsinriktade sociala insatser i hela södra Afrika

För att övervinna de många utmaningar som mänskligheten står inför – exempelvis att etablera hållbara relationer till naturen eller att undanröja extrem rikedom och fattigdom – behöver det internationella samfundet kapabla unga ledare, inte i tiotal och dussintal utan i hundratusental.

Att göra detta systematiskt, år ut och år in, kräver en djupgående omvälvning – från att främst fokusera på individnivå till att arbeta med grupper och hela samhällen. Hur kommer hela befolkningar – och inte bara ett litet antal exceptionellt motiverade individer eller förenade individer – att fungera

som effektiva aktörer som formar sina samhällens utveckling? Och vilken är den utmärkande roll som ungdomar, tillsammans med andra befolkningsgrupper, kan spela?

Dessa är frågor som det världsomspännande bahá'í-samfundet har utforskat genom en rad olika samhällsbaserade initiativ,

av vilka somliga gradvis har vuxit i omfattning och betydelse. Till exempel hjälper ett program för att stärka unga tonåringars moral omkring 300 000 ungdomar i 35 000 grupper i närområden och byar i 180 länder. Ett nätverk av 330 nationella och regionala utbildningsinstitut, som ägnar sig åt att utveckla förmågor som är centrala för civilisationens

framåtskridande, har gjort det möjligt för ungdomar och vuxna att tillsammans upprätthålla flera hundra tusen samhällsbyggande aktiviteter vid varje given tidpunkt. Dessa välkomnar medverkan av omkring två miljoner av sina grannar, vänner, familjemedlemmar och medarbetare.

Sådana siffror är onekligen blygsamma i jämförelse med den totala befolkningen i städer och nationer. Icke desto mindre erbjuder ställen som har byggt upp förmågan att vidmakthålla tusentals samhällsbyggande aktiviteter inom ett relativt litet geografiskt område en glimt av de möjligheter som uppstår när växande delar av en befolkning

reser sig i samordnad handling för att främja det allmännas bästa. Röster från ungdomar och unga vuxna som är involverade i detta arbete hörs återkommande i det här dokumentet.

Ansträngningar som växer i skala och inverkan, särskilt de som visar sig vara hållbara i det långa loppet, börjar genomgående som mindre initiativ som kännetecknas av vissa egenskaper. Dessa inkluderar individens förmåga att utveckla nya förmågor och lära sig, att förklara betydelsen av sina ansträngningar och inspirera andra att bli aktiva understödjare och att ge utrymme för och samordna den ökande

graden av komplexitet. Sådana insatser, som till en början ofta upprätthålls av en kärngrupp bestående av ett fåtal hengivna individer, börjar i blygsam skala och växer i takt med att kapaciteten hos lokalbefolkningen ökar.

Tjänande av det här slaget är inte nödvändigtvis glamoröst. Motgångar är inte ovanliga, och – genom att arbeta från hushåll till hushåll och familj till familj – är till och med framgångar ofta numerärt begränsade, åtminstone i tidiga skeden. Men när sådana insatser upprätthålls över tid kan de utöva ett betydande inflytande på befolkningen i stort. Faktum är att det kan inspirera mängder

av människor att ta till handling och därigenom påverka bredare kultur- och beteendemönster. Som en ung person som arbetar med nätverk av ungdomar över hela den indiska subkontinenten kommenterade:

”Ungdomar som träffas och genomför små konstruktiva projekt för att utveckla samhället har fört människor samman, människor från många olika bakgrunder. På detta sätt blir dessa små ungdomsgrupper samhällets kitt. De blir den katalysator som även inspirerar vuxna att agera.”

”Som ljus för ungdomarna”

Övertygelser som vidmakthåller engagemang

”Det kan ibland kännas ensamt att arbeta för förändring. Ungdomar har fått mycket styrka av att tillhöra en kärna av andra unga människor som delar liknande övertygelser och gör liknande ansträngningar. Att ha jämnåriga att resonera om svårigheter med och utforska vanliga frågor har möjliggjort för dem att veta att de inte är ensamma och att bygga kontakter som stöder dem under svårare tider. Sammankomsterna i vårt grannskap har sett många tårar, men också många, många glädjestunder.”

~ en ung person från Australien, som arbetar med ungdomar både inom skolsystemet och i samhällsbaserade initiativ

Utbildning har varit grundläggande för de initiativ som beskrivs ovan. Sådan utbildning kan mycket väl innehålla inslag av grundläggande färdigheter, tekniska förmågor eller särskilda kunskapsområden. Ändå betraktar oräkneliga unga människor sina samhällen och utöver ekonomiska utmaningar och materiella svårigheter ser de också att normerna

för grundläggande anständighet försvagas och att förmågan till dialog i god tro håller på att ebba ut. De ser ledare och institutioner av alla slag misskrediterade av korruption och otillräcklighet. De ser föreställningar om rätt och fel, sanning och lögn, i allt högre grad avfärdas som irrelevanta till förmån för strävan efter egenintresse och maktkamp. Och de

är övertygade om att inga mått av materiella eller tekniska framsteg kommer att kompensera frånvaron av pålitlighet och ärlighet, frikostighet och kamratskap, hängivenhet till sanning och ansvarskänsla.

Karaktärsegenskaper som dessa är byggstenarna i en stabil social ordning. Av denna anledning har unga människors förmåga att förbättra sina samhällen ökat avsevärt genom program som hjälper dem att i handling tillämpa

konstruktiva moraliska och etiska principer för att främja både personlig utveckling och social omvandling. Deltagande i utbildning av det här slaget har hjälpt ungdomar att värna sig mot krafter som annars skulle kunna manipulera deras känsla av identitet i enlighet med andras egenintressen: till exempel de som i första hand skulle definiera dem som konsumenter som ska mättas, väljare som ska övertygas eller åskådare som ska underhållas.

Dessa program har på liknande sätt hjälpt unga människor att hålla fast vid och fördjupa övertygelser om vilket slags individer de kan bli och den typ av samhällen som de kan vara med att skapa – övertygelser om att exempelvis en fredlig och rättvis värld är möjlig, att djupgående förändringar för att förbättra samhället medvetet kan främjas och att förmågan till ädelhet är inneboende i människoanden. Den praktiska tillämpningen av sådana ideal utforskas genom studier av utbildningsmaterial, diskussion av nyckelbegrepp och praktiskt tjänande. Förståelsen förfinas genom fortgående samrådsprocesser, där de inblandade kan ha olika åsikter utan att

förfalla till fiendskap och oenighet samtidigt som de fortfarande samarbetar för att hitta punkter för samsyn.

Att erkänna vikten av att bygga upp kapacitet är inte detsamma som att antyda att ungdomar är bristfälliga eller i grunden beroende av dem som är äldre. Tvärtom har ungdomarna själva i många fall stått för den största delen av det stöd som beskrivits ovan. Tusentals ungdomar har fungerat som frivilliga lärare, handledare, mentorer och utbildare – för barn som är yngre än de själva, sina jämnåriga och vuxna som ibland är flera decennier äldre än dem. Det förhållande som uppstår mellan ungdomar och utbildning är således ömsesidigt. Unga

människor kan dra nytta av möjligheter att utveckla sina medfödda talanger och förmågor, precis som utbildningssystem ofta kommer att vara starkt beroende av ungdomars förmågor, energi och visioner.

Om ovanstående mål vid första anblicken verkar vara överdrivet filosofiska, så har erfarenheten visat raka motsatsen. När ungdomar har fått hjälp att utforska frågor om moraliskt syfte över tid och på djupet har de visat mycket större förmåga att övervinna motgångar med motståndskraft, att förbli fria från cynism och bitterhet inför bakslag och att skydda hoppet och bevara en anda av glädje även i svåra tider. Sådana egenskaper gör

det möjligt för unga människor att upprätthålla ansträngningarna för social förändring, inte bara under ett eller annat år, utan under en hel livstid. *“Vissa begrepp blir som ljus för ungdomarna,”* sa en ung person som arbetar med ungdomar i Demokratiska republiken Kongo:

“Tanken att du är här för ett visst syfte, att detta syfte är att utveckla dig själv och bidra till utvecklingen av ditt samhälle – dessa principer blir som ett ljus som belyser varje aspekt av en ung människas liv. Det hjälper dem att navigera sig fram i livet och förstå utmaningar och svåra sociala förhållanden.”

Att få ordning på mänsklighetens angelägenheter

Ungdomar och det multilaterala systemet

”Hur förstår vi ungdomstidens betydelse i samhällslivet? Vilka unika roller och ansvarsområden har de när det gäller att bygga livfulla och socialt sammanhållna samhällen? Vilka slag av gemensamma och institutionella rum hjälper de unga att axla sin del av samhällsomvandlingen?”

~ en ung person från Tyskland som reflekterar över arbetet med ungdomar och deras familjer i hela Europa

På få arenor är kapabla ungdomars insatser mer behövliga än för att på internationell nivå få mänsklighetens angelägenheter att ordnas mer effektivt och sammanhängande. Unga människor är mindre fästa vid de nuvarande systemen i status quo, som de inte varit med om att etablera, och de tenderar att ha mer fantasifullt utrymme för att föreställa sig alternativ till dagens verkligheter och arbeta för att förverkliga

dem. Men hur kan Förenta nationerna och dess associerade organ på bästa sätt dra nytta av styrkor av detta slag?

Denna fråga besvaras ofta i termer som går ut på att förstärka röster och tillföra tillgänglighet. Många beslutsfattande miljöer skulle utan tvekan gynnas av ett större antal unga människor. Men dagens behov kommer inte att tillgodoses enbart genom att introducera unga

röster i "gamla" system. Snarare behövs helt nya modeller för organisation, kommunikation och styrning.

Unga människor har en enorm förmåga att utveckla sådana modeller, både sinsemellan och genom samverkan med andra generationer. *"Vi kan inte alltid peka finger när saker och ting inte fungerar bra eller bara ge rekommendationer till andra,"* sa en ung person som är engagerad i en mängd olika

ungdomsnätverk och koalitioner inom Förenta nationerna. *"Var och en av oss är ansvarig, inom våra egna inflytandesfärer, att ge ett bidrag som är inkluderande, bemyndigande och enande."*

Många unga människor på den internationella arenan är väl medvetna om behovet av och kraften i att ständigt förbättra sitt eget sätt att fungera. Till exempel i en nyligen genomförd serie sammankomster för

ungdomar inom Förenta nationernas system identifierade unga sociala aktörer själva behovet av att lyssna på och lära av varandra och att ta del av de lärdomar som genererats av tidigare generationer, lika mycket som att främja sina egna planer och projekt. De noterade vikten av att undvika överdrifterna i en kultur av berömdhet, inklusive upptagenhet av synlighet, följare, profil och rykten som tenderar att upphöja ett fåtal utvalda och samtidigt indirekt gör många andra maktlösa. Och de betonade att ungdomsfokuserade utrymmen ständigt måste inkludera nya

representanter och röster och inte tillåtas falla samman till en liten krets av "stamgäster".

Utan att avfärda den betydande inverkan som unga människor kan ha genom sina egna nätverk, koalitioner och initiativ, måste det också erkännas att internationella organisationer och utrymmen ofta engagerar ungdomar främst som deltagare snarare än som förkämpar. En betydande reform av dessa utrymmen kommer därför att kräva partnerskap med dem som ofta befinner sig längre fram i sin karriär och som innehar maktpositioner och inflytande.

Många ungdomsinriktade reformer har föreslagits av olika aktörer, från inrättandet av en permanent kommission för ungdomsfrågor till att förbättra integreringen av ungdomsdelegater i Förenta nationernas processer till medlemsstaternas formulering av nationella exempel, för att se till att beslutsprocesserna genomsyras av rika och mångfaldiga perspektiv som sträcker sig över generationerna.

Kunskap och insikter, för att ge ytterligare ett exempel, måste delas av dem som har mer erfarenhet inom ett visst område till dem som har mindre. Hur ska detta

kunna åstadkommas på ett mer och mer effektivt sätt inom Förenta nationerna? Stöd av detta slag kan mycket väl följa traditionella mönster där unga människor tar stöd av äldre medarbetare med mer erfarenhet. Men förståelse och ålder är inte oupplösligt förbundna med varandra. Stödsystem måste därför vara redo att ge utrymme för fall där det är yngre människor som representerar reservoaren av praktisk erfarenhet och äldre medarbetare som är i behov av hjälp. I sådana fall behöver dessa medarbetare vara beredda att lyssna, lära sig och växa i ljuset av nya verkligheter, vilket ungdomar själva ofta måste göra.

Övergången till mognad

Ungdomar och den väg vi står inför

Dagens generation av ungdomar ärver en värld som genomgår förändring och kaos på sätt som aldrig tidigare skådats. Mänskligheten har till exempel aldrig haft mer makt att forma den fysiska världen på planetär skala, men ändå utgör klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och miljöföroreningar existentiella hot. Digitala tekniker utvecklas i en takt som knappast kunnat föreställas ens under de senaste åren och öppnar stora möjligheter men skapar ytterligare osäkerhet i en värld som

redan är destabiliserad av stora ojämlikheter, växande polarisering och social fragmentering.

Den världsordning som växte fram när Förenta nationerna grundades har medfört stora framsteg, trots dess uppenbara begränsningar och orättvisor. Denna ordning vacklar dock nu och behöver både förnyas och förbättras. Turbulensen och oron i det moderna livet är ett tecken på att system och strukturer, som ärvts från det förflutna, har visat sig vara dåligt förberedda för

att möta framtidens krav. Mänskligheten utmanas således att lämna bakom sig sätt och vanor som slutat uppfylla dess behov och att rusta sig för en tidsålder vars utmaningar och möjligheter i allt högre grad kräver den visdom och ansvar som kommer av mognad.

I en parallell process av att själva bli vuxna har unga människor en avgörande roll att spela för att hjälpa mänskligheten att navigera genom denna tumultartade övergång mot mognad. Ungdomar bör inte romantiseras mer

än någon annan grupp och de är långt ifrån enhetliga. Ändå har unga människor återkommande bevisat att de är beredda att ta på sig ett stort ansvar för sin omgivnings välbefinnande och för att utveckla sina samhällen. Många krafter, destruktiva och distraherande, kan fungera som hinder. Men dessa kan på sin höjd bara skymma ungdomens fenomenala potential, aldrig förstöra den.

De förändringar som behövs för att kunna gå vidare till sitt nästa utvecklingsstadium

omfattar hela den mänskliga civilisationen. Att möta deras krav kommer att kräva stora ansträngningar från varje folkslag och population – inte minst från ungdomarna. Att frigöra den fullständiga förmågan hos varje generation av unga människor är därför en angelägen fråga för alla. Hur ska ungdomstiden, fylld till

brädden av möjligheter, kunna spela sin roll till fullo i den stora strävan att åstadkomma ett ständigt framåtskridande globalt samhälle? De perspektiv som erbjuds ovan, som bygger på erfarenheter från lokalsamhällen runtom i världen, börjar kasta ljus över frågor av detta slag. Låt oss fortsätta att lära oss tillsammans.

”Ungdomar ... kallas än en gång till det främsta ledet i en rörelse som syftar till inget mindre än att omvandla världen.”

*~ Universella Rättvisans Hus,
bahá'í-trons globala ledningsorgan*

Bahá'í International Community

Copyright © 2024 Bahá'í International Community

866 United Nations Plaza, Suite 120
New York, NY 10017, USA
www.bic.org